

“हेमाम्भसा वृक्षबीजं ज्ञातो मन्त्रेण रोपयेत् ।
वसुधेति सुश्रीतेति पुण्यदेति धरेति च ।
नमस्ते शुभगे निबन्धं ह्यमोघं वर्हतामिति ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

बीजवृक्षः, पुं, (बीजादेव वृक्षो यस्य । बीजप्रधानो
वृक्षो वा ।) अवनः । इति राजनिर्घण्टः ॥

बीजसञ्चयः, पुं, (बीजानां सञ्चयः ।) बीजसंग्रहः ।

तच्छुभाशुभदिनादिर्घण्टा,—

“हस्ताचिन्नादितिखातीरेवर्णां श्रवणद्वये ।

स्थिरे लये गुरौ युक्ते बीजं धार्यं ज्ञावासे ॥

माघे वा फाल्गुने वापि सर्वबीजानि संयजेत् ।

शोषयेत्तापयेद्भेदे राजौ चोपनिधापयेत् ॥

ततश्च पुटिकां बद्धा शोषयेच्च पुनः पुनः ।

स्थापयेच्च प्रयत्नेन यथा भूमिश्च न स्पृशेत् ॥

दीपाग्निना च संस्पृष्टं वृष्ट्या चोपहतञ्च यत् ।

वर्जनीयं तथा बीजं यत् स्यात् कौटसमन्वि-

तम् ॥ ॥

यान्याहिराद्रामिप्रशाखपूर्वा-

माहेन्द्रपत्रेतरभैः शुभाहे ।

धान्यादिसंस्थापनमेधु शस्तं

नृगस्थिरद्वयद्वयहोदयेषु ॥

सौम्यादितिमाग्येष्टात्रुत्तरेषु च कारयेत् ।

मौने लभे शुभे चन्द्रे निघनङ्गरवर्जिते ॥

क्षेत्रार्थं कोष्ठके धान्यं गगौं वदति सर्वदा ।

घनदाय सर्वलोकहिताय देहि मे धान्यं

खाहा ।

नम ईहाये ईहादेवी सर्वलोकविवर्द्धनी काम-

रूपिणि धान्यं देहि खाहा ।

लेखयित्वा इमं मन्त्रं धान्यागारे विनिक्षिपेत् ॥”

पुराणसर्वस्वे ।

“मन्त्रं लिखित्वा पत्रे च मध्ये धान्यस्य धारयेत् ।

पञ्च धान्यराशेस्तु नृधिकादिनिवृत्तये ॥

दक्षिणदिग्मुखगमनं स्यादभिनवासु नारीषु ।

अयमपि शस्त्रफलानां न बुधो बुधवासे

कुर्यात् ॥

त्रिभुत्तरेषु रेवर्णां धनिष्ठावारुणेषु च ।

एतेषु षट्सु विज्ञेयं धान्यनिष्कयणं बुधैः ॥

श्रवणाक्षयं विशाखाश्रवणपौष्णपुनर्वसुनि पुष्यश्च ।

अश्विनश्च ज्येष्ठा घनधान्यविवर्द्धनी कथिता ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

बीजस्तः, स्त्री, (बीजानि स्तते इति । स्त + क्तिप् ।)

पृथ्वी । इति हेमचन्द्रः ॥

बीजाकृतं, त्रि, (बीजेन सह कृतं कृतमिति ।

“कृणो, द्वितीयतृतीयशस्त्रबीजात् कृणौ ॥ ५॥ १॥

५८ इति डाच् ।) उपकृतम् । इत्यमरः ॥ द्वि

बीजेन सह कृते क्षेत्रे । बीजेन सह कृतं कृतं

बीजाकृतम् । तृतीयशस्त्रबीजेति डाच् । आदा-

युप्तं पश्चात् कृतं उपकृतम् । इति भरतः ॥

बीजाक्षं, स्त्री, (बीजे अक्षोऽन्तरसो यस्य ।)

वृक्षाक्षम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

बीजी, [न] पुं, (बीजमस्यस्येति । बीज + इनिः ।)

पिता । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, उदाहृतत्वे ।

“अतएव देतनिययेऽपि सापिच्छागमने बीजिन-
मारभ्येत्युक्तम् ॥” यथा च गीतमसंहितायाम् ।
४ । १ ।

“असमानप्रवरैस्त्रिंवाहं कुर्वन् सप्तमात् पिल-

वन्मुभ्यो बीजिनश्च माहवन्मुभ्यः पञ्चमात् ॥”)

बीजविशिष्टे, त्रि (यथा, मनौ । ६ । ५१ ।

“तथेवावेति गो बीजं परस्मैप्रवापिणः ।

कुर्वन्ति चेन्नियामर्थं न बीजी लभते फलम् ॥”)

बीजोदकं, स्त्री, (बीजमिव कठिनमुदकम् । तस्य

कठिनत्वात्तात्पर्यम् ।) करका । इति त्रिकाण्ड-

शेषः ॥

बीजोपिचक्रं, स्त्री, (बीजानामुभये शुभाशुभरूपकं

चक्रम् ।) बीजवपनजन्यशुभाशुभज्ञानार्थसर्पा-

कारचक्रम् । यथा,—

“छर्ग्यभादुरगः स्थाप्यस्त्रिनाथे कान्तरक्रमात् ।

मुखे त्रीणि गले त्रीणि भाजि द्वादश तूदरे ॥

पुच्छे चतुर्जङ्घिः पञ्च दिनभाश्च फलं वदेत् ।

वदने चोचकं विद्यात् गलकेऽङ्गारकस्तथा ॥

उदरे धान्यवृद्धिः स्यात् पुच्छे धान्यचयो

भवेत् ।

इतिरोगमयं राज्यं चक्रे बीजोपिचक्रमेव ॥”

छर्ग्यभात् छर्ग्यसुख्यमाननचक्रात् । त्रिनाथे-

कान्तरक्रमादिति यद्विशिष्टा रविस्तदा तामा-

रभ्य गणयेत् । त्रिनाडीषु अश्विनीभरणी-

कृतिकासु दत्त्वा रोहिणीं बहिः कार्या नृग-

शिरस आर्द्रापुनर्वसुनाडीषु दत्त्वा पुष्यो बहिः

कार्यः । एवं क्रमेणान्या लेखाः । चोचकं

शस्त्रसूत्र्यताम् । इति यः ।

“अतिवृष्टिरनावृष्टिः शूलभा नृधिकाः खगाः ।

प्रत्यासन्नाश्च राजानः षड्भेदे इतयः स्मृताः ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

बीज्यः, त्रि, (विशेषण इज्यः पूज्यः । अथवा बीजाय

हितः इति । “उगवादिभ्यो यत् ॥ ५॥ १॥ इति

यत् ।) यस्य कस्यचित् कुलभवः । तत्पर्यायः ।

कुलसंभवः २ । इत्यमरः ॥ वंशः ३ कौलकेयः ४

कुलजः ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ कुलीनः ६

कुल्यः ७ कुलभवः ८ । इति जटाधरः ॥

बीटिः, स्त्री, (विशेषण एटति क्षयानिखात-

यष्ट्यादिं वेष्टयित्वा प्रवर्द्धते । वि + ट + “इगु-

पधात् कित् ।” उणा० ४ । ११६ । इति इन् । स

च कित् ।) ताम्बूलवल्ली । इति केचित् ॥

सुसंजीकृतताम्बूलम् । पानेर बीड़ा इति भाषा ।

इति केचित् ॥

बीटिका, स्त्री, (बीटिरेव । स्वार्थे कन् क्तियामाप् ।)

ताम्बूलवल्ली । इति केचित् ॥ सुसंजीकृतताम्बू-

लम् । पानेर बीड़ि इति भाषा । इति केचित् ॥

(यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ४ । ४३० ।

“भूषंज्ञयासि कस्य त्वं पृष्टाया इति सुभुवः ।

ददन्त्या बीटिकास्तस्या वृत्तान्तमुपलब्धवान् ॥”)

बीटी, स्त्री, (बीटि + वा डीष् ।) ताम्बूलवल्ली ।

इति केचित् ॥ सुसंजीकृतताम्बूलम् । पानेर

बीड़ि इति भाषा । इति केचित् ॥

बीणा, स्त्री, (वेति दृष्टिमात्रमपगच्छतीति । बी

गतौ + “राज्ञासाक्षात्साक्षाबीणाः ।” उणा०

३ । १५ । इति नः निपतितनादगुणाभावो

यत्वश्च ।) विद्युत् । इति मेदिनी । बी, २८ ॥

(वेति श्रोतुश्चितं याप्नोतीति । बी याप्नौ +

नः ।) खनामखातवाद्यम् । तत्पर्यायः । वल्लवौ

२ विपक्षौ ३ । सा तु सप्ततन्त्रियुक्ता चैत्परिवा-

दिनी ४ । इत्यमरः ॥ अन्निमाला ५ । इति

जटाधरः । वल्लमल्ली ६ विपक्षिका ७ । इति

शब्दरत्नावली ॥ घोषवती ८ कच्छकूणिका ९ ।

(यथा, महाभारते । ६ । १३४ । १४ ।

“सप्तर्षयः सप्त चाप्यर्हणानि

सप्ततन्त्रौ प्रथिता चैव बीणा ॥”)

तद्गदा यथा । शिवस्य बीणा लम्बी १ सरस्वत्याः

कच्छपी २ नारदस्य महती ३ गणानां प्रभा-

वती ४ विश्वावसोः वृहती ५ तुम्बुरोः कला-

वती ६ चाखालानां कच्छोलवीणा चाखालिका

च ७ । तस्याङ्गादीनां नामादि यथा । तस्याः

कायः कोलम्बकः । तस्या निवन्धनं उपनाहः ।

तस्या दण्डः प्रवालः । तस्याः प्रान्तवक्रकाष्ठं

कङ्कभः प्रसेवकश्च । तस्या मूले वंशशृङ्गाका

कलिका कूणिकापि च । तस्या वादनं कोणः ।

इति हेमचन्द्रादयः ॥ अस्या विवरणं वाद्यशब्दे

द्रष्टव्यम् ॥

बीणादण्डः, पुं, (बीणाया दण्डः ।) बीणास्थिता-

लावूपरिक्राष्टम् । तत्पर्यायः । प्रवालः २ ।

इत्यमरः ॥

बीणाशुबन्धः, पुं, (बीणाया अशुबन्धः ।) उपनाहः ।

इति हारावली ॥

बीणावादः, त्रि, (बीणां वादयतीति । वद् +

णिच् + अण् ।) बीणावादकः । तत्पर्यायः ।

वेणिकः २ । इत्यमरः ॥ (यथा, वाजसनेय-

संहितायाम् । ३० । १६ ।

“शब्दायाङ्गवराघातं महसे बीणावादमिति ॥”)

बीणावादकः, पुं, (बीणाया वादकः ।) बीणावाद्य-

कर्त्ता । इति शब्दरत्नावली ॥

बीणास्यः, पुं, (बीणा आस्यमिव यस्य । तथैव स्फुट-

मानकरणात् ।) नारदः । इति जटाधरः ॥

बीतं, स्त्री, (वेति स्म । बी + क्तः । अथवा अयति स्म ।

अज् + गत्यर्थेति क्तः ।) असारहस्त्यम् ।

युद्धाक्षममित्यर्थः । इत्यमरः ॥ अङ्कुशकर्म्म । इति

मेदिनी । ते, ५८ ॥ (यथा, माघे । ५ । ४७ ।

“निर्धूतबीतमपि बालकसुल्ललनं

यन्ता क्रमेण परिसान्धनतर्जनाभिः ॥”

सांख्योक्ताशुमानविशेषः । यथा, सांख्यतत्त्व-

कौमुद्याम् । ५ ।

“प्रथमं तावद्विधं बीतमवीतञ्च । अन्य-

मुखेन प्रवर्तमानं विधायकं बीतम् ॥” अयं

विशेषविवरणं तत्रैव द्रष्टव्यम् ॥ त्रि । कमनीयः ।

यथा, ऋग्वेदे । ४ । ७ । ६ ।

“तं श्रन्वतीषु मादृषु वन आ बीतमश्रितम् ॥”

“बीतं कान्तम् ।” इति तद्भाष्ये सायणः ॥)